

Uppsaker

Ahe Frickson

Förhållnings skolan I

På julkalas

Ku skall ni få höra om ett
julkalas som jag var med om
när jag var en liten pojke på
några och ett år.

Det var julkalas i en av grann-
stugorna, ljuset flödade ur fönstern
och visade att därinne var ^{en} fest-
stämning. När jag och mina
följeslagare kommo dit, möttes
vi ända ute på den av granris
prydda trappan av värdinnan

och inne i förstagan av den
bohad^mde värden, ^Bäida hälsade
oss välkomma, drog av oss rockar
och kappor och bad oss stiga in
i rummen och ta plats. När vi
kommo in i den ljusa storstugan
möttes ~~man~~^{vi} av många ögon, och
när jag hälsat på alla, drog
jag en lättnadens suck och kröps
upp i pappas knä. Därifrån
hade jag en god utsikt. Borta i
ett hörn sutto några gum^mor och

talade om saker och ting, som
de själva hittad på till största
delen. Det lät ungefär som när man
stoppar getingar i en bändsticksask
och ett annat hörn sulto några
gubbar och "res^{er}nerade" över den
sista komunalstämman och vad
det nu var allt. ^{Det} Det var så trä-
higt tyckte jag, så jag hörde inte
på. Då tyckte jag det var ridigare
att lyssna på ungdomarna. ^{De} De
skrattade och pratade nästan li-

ka. bra som gummorna. "Hur många
julakort har du fått Kalle?" sa en,
"Ja har la fått några stycken," sa de
Kalle. "Vem ifrån då?" sa den andre,
"Då vet jag inte," sa Kalle "för då"
va frågetecken på de mesta. "Ja un-
gefär så pratade ungdomarna och
mera till naturligtvis, men det
kan jag icke återgiva här.

Nu kom värdinnan in i rum-
met och bjöd oss dricka kaffe.
Det blev ett förfärligt krusande

från gunmornas sida, men gubbar-
na voro gemytligare och mindre
kröga, och ungdomarna får man
väl inte blandra heller. Jag
som var bland de minsta, skulle
naturligtvis ha kaffe sist, och
det gick ju för sig, Men det
värsta var, att jag skulle ^{ju} sitta
i köket. Jag räknade mig kontin-
ka till de stora.

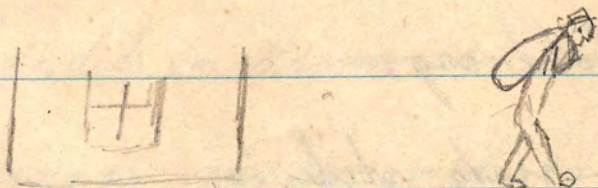
Så förgick kvällen under ätan-
de och pratande, och fram ^{emot}

"smittimmarna" skulle vi gå hem.

Da blev det ett fastligt tashande
och pratande, men jag som gick
och halsover uppfatta de inte mysk-
et av detta, sa jag far väl sluta

nu.

Ja, sa hade det julkalaset gitt
av stapeln och värdena ^{folket} drog
en lättnadens suck.

9/1